

Reflexions de la TIAB en relació als diferents episodis d'agressions sexuals en grup a la nostra ciutat

A l'atenció del president i la vicepresidenta de la TIAB

Xavier García Albiol i Vanesa González Cejudo

Per compartir amb tots els membres de la TIAB

Davant dels successius episodis d'agressions sexuals en grup a diferents noies, per part de joves (alguns d'ells menors d'edat), que han sortit a la llum darrerament a la nostra ciutat, des de la Taula d'Infància i Adolescència de Badalona (TIAB), **volem compartir un seguit de reflexions que ajudin a un adequat tractament d'aquest tipus de fets**, tan altament complexos com sensibles.

En primer lloc, volem manifestar el més **rotund rebuig davant d'aquestes agressions, així com expressar el nostre escalf i suport a les víctimes i a les seves famílies**. Davant successos de tal gravetat, pensem que caldria garantir que les víctimes d'aquestes agressions accedeixin, de forma àgil i efectiva, a tots els suports de la xarxa pública que necessitin per a la seva recuperació, evitant en tot moment que es vegin sotmeses a processos de victimització secundària.

Valorem que el que ha succeït és només la punta de l'iceberg de processos profunds, multifactorials, interrelacionats i en constant evolució, complexos en definitiva, que estan afectant la vida dels infants, els adolescents, les famílies i la societat en general. Per tant, el veritable repte pensem que passa per **anar a les causes d'aquests fenòmens socials i no quedar-nos només en allò que es manifesta com a símptoma**. Necessitem comprendre en tota la seva complexitat els fenòmens que generen incidents violents de tal magnitud com els detectats, perquè sense conèixer les causes que els generen no podrem actuar mai de forma realment transformadora. I és imprescindible acostar-nos a aquest coneixement multifactorial de la realitat lliures de prejudicis i d'estereotips que distorsionin la nostra mirada i condicionin les nostres respostes.

Tanmateix pensem que ens trobem davant d'uns **fets que, malgrat i no ser exclusius de Badalona, cal que siguin analitzats des d'una perspectiva global i local alhora**. Sense perdre de vista el context general, les causes estructurals i els patrons culturals dominants, hem de ser capaços d'analitzar d'una forma particular i rigorosa com l'evolució de les múltiples realitats i dinàmiques convivencials existents en els diferents barris de la nostra ciutat, junt amb el balanç de les respostes aportades (o no aportades) per les diferents Administracions, poden incidir en que es generin entorns propicis per aquest tipus de pràctiques violentes.

També és imprescindible **no oblidar en cap moment que en aquests episodis violents víctimes i agressors són menors d'edat**. Aquesta és sense dubte una qüestió clau que obliga a que qualsevol lectura dels fets que es faci, opinions o possibles solucions expressades, han de ser especialment acurades i ponderades. No podem oblidar mai l'especial fragilitat i la vulnerabilitat de les persones en aquest tram inicial de vida ni la responsabilitat que tenim tots els adults de vetllar per garantir als infants i adolescents, considerats en tot moment subjectes de drets i deures, el seu òptim desenvolupament sociopersonal i el seu benestar.

Per tant, com adults, davant successos com els que s'han produït a Badalona de forma reiterada, **ens hem de sentir molt directament interpel·lats i ens hem de preguntar què hem fet o què hem deixat de fer** per a que nois a una edat cada vegada més primerenca protagonitzin conductes asocials i agressives de tal gravetat i crueltat. Més enllà de les possibles mesures legals sobre les que s'està focalitzant, pensem que cal oferir a aquests nois agressors el màxim de respostes de caràcter educatiu, social, psicoterapeutic i rehabilitador. Alhora cal oferir el màxim de recursos de suport a les famílies, per tal que aquestes puguin acompanyar, en les millors condicions, el procés de creixement dels seus fills i filles.

Ens preocupen sobretot els segurs **efectes contraproductius de les respostes simplistes, reactives i no sustentades en una rigorosa diagnosi de la situació** i en l'imprescindible debat interdisciplinari. També considerem que cal defugir totes aquelles lectures de la realitat i solucions proposades que no estiguin orientades pel **principi rector de l'interès superior de l'infant**, criteri que sempre ha de prevaldre davant d'altres tipus d'interessos que puguin entrar en joc, ja siguin institucionals, polítics, tècnics, etc.

La imprescindible i acurada diagnosi que proposem d'aquests fenòmens violents protagonitzats per joves, pensem que és la que ha d'orientar quin ha de ser l'**abordatge estratègic d'allò que ha succeït i que s'ha d'evitar per tots els mitjans possibles que continuï passant**. Per tant, qualsevol intervenció que s'impulsi a la ciutat o en un territori concret és necessari que tingui una doble dimensió; l'atenció àgil i eficaç a la problemàtica que ja s'ha manifestat i, alhora, també la intervenció preventiva que eviti que en el futur hi hagi més episodis violents similars. Aquest abordatge estratègic també hauria de contemplar **el disseny i l'activació de diferents línies d'acció ben articulades i amb incidència simultània en els diferents àmbits de la vida quotidiana dels nois i noies**, posant especial èmfasi en la dimensió educativa, socioafectiva i comunitària.

Per avançar en aquesta línia, cal també que **les diferents Administracions estableixin un diàleg fluid i continuat, i una cooperació efectiva** que no sigui curtplacista, sinó que tingui vocació de llarg recorregut, projectant-se en el mig i llarg termini, i convivint amb les també imprescindibles respostes immediates. Cal també

reforçar i garantir el **treball interàrees dins l'organització municipal**, per tal de compartir decisions i impulsar accions conjuntes. Igualment, és essencial que **el conjunt de la xarxa** i actors socials de la ciutat ens vinculem i treballem conjuntament en el que hauria de ser una **aliança de ciutat** a favor de les infàncies i adolescències, en tota la seva diversitat, que conviuen a la ciutat.

Ens preocupa molt el **tractament comunicatiu de les situacions objecte d'aquest escrit, també pel que fa a les institucions**, ja que ha transcendit informació confidencial, altament sensible, vulnerant clarament drets. Igualment volem **alertar sobre el tractament que a l'entorn d'aquests episodis d'agressions sexuals grupals han fet alguns mitjans de comunicació**. Un tractament sensacionalista, alarmista o poc adequat d'aquestes situacions pensem que pot ser perillós, incidint en l'opinió pública de forma adversa i reforçant prejudicis o indesitjables fenòmens d'estigmatització social de determinats col·lectius. Inclús aquesta orientació inadequada de les notícies pot ser contraproduent per al procés de recuperació de les víctimes i per al tractament dels agressors, especialment, en cas de que aquests siguin menors d'edat.

Considerem que la TIAB pot col·laborar de forma important per avançar en aquest necessari treball de diagnosi i d'abordatge estratègic que proposem i, per tant, **posem a disposició tot el capital de coneixement i d'expertesa vinculada a la seva pràctica dels i les molts professionals de diferents disciplines i àmbits d'atenció que formen part d'aquesta**. A més d'aprofitar tot el coneixement i l'experiència que ja existeix a la ciutat, també pensem que la TIAB pot ser una estructura òptima per cercar, captar i aglutinar tot el coneixement expert extern que sigui necessari com a suport. Ens cal recursos de tot tipus per atendre els fenòmens socials als quals ens hem d'afrontar, però no podem perdre de vista que, de partida, **el principal recurs que hem de mobilitzar és el coneixement**, un coneixement que hem de saber gestionar de forma eficaç i amb la màxima sensibilitat.

Confiem que **les nostres aportacions seran escoltades i valorades, i sobretot esperem que un cop aquest tema de les agressions sexuals en grup a menors desaparegui del focus mediàtic no desaparegui també de l'agenda institucional i política**. Com a societat i com a ciutat, com a ciutadania responsable, no ens ho podem permetre. Treballar per una Badalona millor per als infants i els adolescents és treballar per una Badalona millor per a tothom, i aquest és i serà sempre el repte i el compromís de la TIAB.

Comissió tècnica de la TIAB

Badalona, 10 de juliol de 2023